

Maskiball.

Sisu.

I. pilt. Saal Bostoni kubernereri majas.

Ohvitserid ja kodanikud on ilmunud hommikuseks vastuvõtu tunniks kubernereri lossi; kõik peale Tomi ja Samueli avaldavad üksmeelset poolehoidu kubernerile. Ilmub paaž ja teatab kubernereri ilmumist. Kõik korraldavad end vastuvõtuks. Ricardo tervitab sõbralikult ja lubab kõikide palveid kuulda võtta. Paaž ulatab Ricardole ühes palvekirjadega ka nimestiku nendest, kes on kutsutud eeltulevale maskiballile. Kutsutute hulgas leiab Ricardo ka oma armastatud Amelia nime. Amelia on aga Ricardo parima sõbra Renato naine.

Abipalujad lahkuvad. Ricardo äratub tema unistustest Renato, kes teatab oma isandale, et teda ballil kavatsetakse surmata. See ei heiduta Ricardot, sest ta ei taha sealt puududa, kus viibib ta armsam. Ilmub kohtunik, kes palub Ricardot allakirjutada kohtuotsusele, mille põhjal võlur Ulrica maalt välja mõistetakse. Kuberner jätab aga otsuse kinnitamata ja tahab isiklikult veenduda Ulrica võimetes. Selleks kavatses ta kaluriks riietuda ja sõprade seltsis ilmuda võluri koopasse. Tom ja Samuel rõõmustavad, et neil ehk avaneb soodus juhus seal krahvi surmata.

II. pilt. Võluri koopas.

Ulrica kutsub oma nõia väel allilma vaime, kelle abil tulevikku kuulutab. Teda ümbritsevad naised ja lapsed, kes kummalist toimingut suure innu ja usuga jälgivad. Ilmub Ricardo kaluri riietes. Kuna tema sõpru pole veel ilmunud, peidab ta end koopas, et äraoodatata sõprade tulekut. Ulrica, kes end uimastanud rohtude abil, hakkab ümberolijatele tulevikku ette kuulutama. Ilmub madrus Silvano. Ulrica kuulutab talle rikkust ja aukõrgendust. Ricardo, kes seda on pealt kuulanud, pistab salaja Silvano taskusse rahapaki, millele kirjutab, et Silvano on leitnandiks ülendatud; kui viimane võlurile hea ennustuse eest tasu hakkab maksma, leiab ta selle taskust. Silvano on rõõmus oma õnne üle, kuid arusaades, et Ricardo viibib nõia koopas, läheb ja kutsub kodanikke kokku et austust avaldada armastatud valitsejale. Ilmub Amelia teener, kes teatab et tema käskijanna soovib Ulricaga kõnelda. Ulrica eemaldab kõik seesolijad, kuna Ricardo end märkamata jälle ära peidab. Ilmub Amelia ja palub võlurit, et see tema päästaks õnnetust armastusest, kuna ta armastab krahvi Ricardot ja on ometi tema parema sõbra naine. Ricardo on seda kuuldes üliõnnelik. Võlur käseb Ameliat minna keskööl hukkamise paigale, linna taha kivimurdu, kust ta peab võlla samba alt tooma ühe taime. See kustutab jäädavalt temas tekkinud armastuse. Amelia on nõus õudset ülesannet täitma. Ricardo aga leiab võimaluse nii Ameliale oma armastust selles üksikus kohas avaldada. Amelia lahku. Koopasse tormavad Ricardo sõbrad, Ricardo ilmub ka oma peiduurkast ja käsib võluril ettekuulutada, mis teda tulevikus ootab.

Ulrica, kes ära tunneb kaluririides krahvi, keeldub ettekuulutamast. Ricardo käsu peale teeb ta seda ja teatab, et krahvi ootab surm ja et teda tapab see tema sõpradest, kes